U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Bohuslava Hnízdila, v právní věci žalobce: **S. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2012, č. j. 33 Ad 46/2012 - 14,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 13. 12. 2012, č. j. 33 Ad 46/2012 - 14, kterým krajský soud odmítl stěžovatelovo podání (žalobu) ze dne 4. 10. 2012.

Stěžovatel podal žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále „žalovaná“) ze dne 17. 5. 2012, čj. X (prvostupňové rozhodnutí žalované) navíc s nejasným odůvodněním. Krajský soud jej proto usnesením ze dne 10. 10. 2012 vyzval, aby své podání upřesnil tak, aby splňovalo náležitosti správní žaloby. K tomu mu poskytl lhůtu 15 dnů ode dne doručení usnesení. Stěžovatel na toto usnesení reagoval podáním ze dne 3. 12. 2012, ale soudem vytýkané vady neopravil a žalobu nedoplnil. Krajský soud tak postupoval ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu a i přes neodstraněné nedostatky v žalobě posuzoval, zda je možné v řízení pokračovat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2009, č. j. 6 Ads 62/2009 - 27 dostupný na www.nssoud.cz). Dospěl však k závěru, že žaloba v původním ani doplněném znění nebyla způsobilá k projednání, ve stanovené lhůtě nebyla doplněna tak, aby splňovala náležitosti dle § 71 s. ř. s., a proto nemohl v řízení pokračovat. Podání (žaloba) stěžovatele bylo proto podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou dne 20. 12. 2012 (čtvrtek). Kasační

stížnost proti napadenému usnesení byla podána k poštovní přepravě na adresu krajského soudu dne 4. 1. 2013 (pátek), a to podle prezentačního razítka pošty (nálepky) na obálce založené ve spisu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení o kasační stížnosti (§ 106 odst. 2, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s."), (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), případně absence zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.). Především zkoumal, zda byla kasační stížnost podána včas, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud vychází ze zjištěné skutečnosti, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek dne 20. 12. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v pátek dne 21. 12. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 3. 1. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě čtvrtek 20. 12. 2012 byl dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. k doručení napadeného usnesení). Jestliže stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému usnesení k poštovní přepravě až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání, učinil tak opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona. Z téhož důvodu se nemohl zabývat ani důvodností chudé argumentace stěžovatele v průběhu všech fází tohoto řízení.

O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl dle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu